

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۱۱/۱۹

عارف عباسی

روز جهانی اطفال!

شنیدیم که روز جهانی اطفال است و افغانستان هم این روز را تجلیل می کند!!!

اطفال گل ها و نهال های تازه غرس شده گلستان و بوستان آینده دنیا اند، که سلامت روانی، جسمانی، تعلیم و تربیه محیط های پرورش خانوادگی و مؤسسات دولتی و خصوصی در ساختار شخصیت شان نقش برارنده داشته و مورد توجه جدی جهان امروزی قرار گرفته و سرمایه گذاری های هنگفت به منظور رشد سالم و پرورش اندیشه های والای این آینده سازان صورت می گیرد تا این نو نهالان در ایجاد یک جهان دل خواه و مطمئن با تعاون، هم دگر پذیری و هم بستگی بر مبنای علم و معرفت فارغ از ستیز، نزاع، خصومت، تبعیض و نفرت با صلح و تفاهم نقش سازنده داشته باشند.

آیا در طول این چند دهه جنگ، خون ریزی، بحران، مصیبت و بدبختی در افغانستان به اطفال به چنین دیده نگریسته شده و به این قشر کسی و یا قدرتی ارزشی قائل شده؟ و اصلاً توجه از هیچ جهتی به این فرشتگان معصوم مبذول گردیده؟

اطفال قشر درجه اول آسیب پذیر یک جامعه جنگ زده است. تا حال تلفات اطفال در فهرست مجموعی تخمینی قربانیان جنگ ها، محاربات تصفیة مخالفین حزب دموکراتیک خلق، تجاوز وحشیانه و ضد بشری رو سیه شوروی، جنگ های فرقی تنظیمی ها و قتل و قتل قشون طالبان و بالاخره جنگ های هفده ساله طالبان با تهاجمات چلیکی و عملیات انتحاری علیه امریکا، و متحدین و قوای نظامی و مردم بی گناه افغانستان و بمباردمان های هوایی امریکا بر محلات غیر نظامی، تعداد مشخص تلفات اطفال معلوم نیست. کشته شدن یک طفل بی گناه جنایت بس بزرگ است ولی بی پدر و بی مادر ساختن او به مراتب دردناکتر از کشته شدن او است چه تأثیرات شکنجه دهنده و تعذیب کننده محرومیت های گوناگون یک طفل یتیم تا اخیر عمر با او است و بر شخصیت و طرز تفکرش تأثیرات بس ناگوار داشته و شرایط سخت روزگار از او طعمه مناسبی برای هر دامی می سازد.

از سال ۲۰۰۱ با تهاجم نظامی و مداخلات علنی امریکا و جامعه اروپایی و فعال شدن مؤسسات بین المللی با درک اهمیت موقف اطفال توسط این پروردگان دامن تمدن توقع می رفت که افغانستان قدم های استوار خود را در جامعه

مدنی گذاشته و توجه جدی در رفع تأثیرات جنگ زدگی و بحران صورت گرفته طرح های سودمندی برای رفاه و آسایش جامعه عملی گردد که شامل توجه فوری به حال اطفال افغانستان صورت می گرفت.

دریغا و حسرتا! خلاف همه انتظارات و توقعات توسط این بیگانگان با قدرت نظامی و ثروت شان نظامی خلق کردند که آتش ظلم و ستم اراکین آن به آسمان ها زبانه کشیده و افغانستان به فرسخ ها از تمدن و راه آدمیت فاصله گرفته، فقر، بینوایی و مسکنت چنان گسترش یافت که از خورد سال ترین اطفال نان آور خانه ساخته با دستان کوچک و بدن های نحیف و شکم های گرسنه برای پیدا کردن لقمه نانی به دشوار ترین کار ها تن دادند. بوت رنگ کردند، خریطه پلاستیک فروختند و در داش های آتشین خشت کار کرده، شیشه های موتر ها را پاک کرده، شاگرد آهن گر، سماوارچی، بایسکل ساز و مستری شدند تا مادر بیوه و خواهران خود را اعاشه کنند و بسی در دام جانیان لوطی افتاده مورد سوء استفاده جنسی قرار گرفتند.

بیان حال رقت بار و اسفندک اطفال بینوای جاده ها از توان قلم خارج است، این اطفال یتیم و یسیر قصه سازان غم ها، درد ها و مصائب اجتماعی، ظلم، استبداد و بی عدالتی و بی پروایی حکمرانان مزدور بیگانه غافل و دروغ گو هستند. در کشوری که بلیون ها دالر مثل باران ریختن گرفت، این فرشتگان که احصائیة دقیق شان معلوم نیست، در سنینی اند که باید مکتب می رفتند و چیزی می آموختند، ولی ستم روزگار و نزده سال زیر خیمه ها و چادر های ژولیده و تعمیرات مخروبه زندگی نمودن آن ها را از جمیع نعمات زندگی محروم گردانیده و در صف بینوایان، گدایان و یا معتادین شامل ساخته در ساختار آینده کشور سهم فعال و مثبتی نخواهند داشت.

جواب گوی این حالت غم انگیز اطفال افغانستان حامد کرزی و باند چپاول گرش و حکومت غیر وحدت غیر ملی، قدرت طلب، در خود پیچیده و متخاصم اشرف غنی و عبدالله عبدالله است.

بهتر آن است که حکومت افغانستان روز اطفال را تجلیل نکرده به عوض روز کلان سالان جنایت کار، قاتل، غاصب حق و دارایی عامه، چپاول گر، ظالم و ستم پیشه را که این وطن را در اسارت دارند و خلاق همه فلاکت و سیاه روزی اند جشن بگیرد. طفل چی و کار چی!!!

*** **

تذکر: هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

روز جهانی طفل!

[A_abassi_iroz_e_jahaani_tefel.pdf](#)